

Refrein: Roráte caéli désuper,
et núbes plúant jústum

Ne irascáris Dómine,
ne ultra memíneris iniquitátis:
ecce cívitas Sáncti fácta est desérta:
Síon desérta fácta est:
Jerúsalem desoláta est:
dómus sanctificatiónis túæ et glóriæ
túæ, ubi laudavérunt te pátres nóstri.
– *Refrein*

Peccávimus, et fácti súmamus tamquam
immúndus nos,
et cecídimus quasi fólium univérsi:
et iniquitátes nóstræ quasi véntus
abstulérunt nos:
abscondísti faciem túam a nóbis,
et allisísti nos in mánu iniquitátis
nóstræ.
– *Refrein*

Víde Dómine afflictiónem pópuli túi,
et mítte quem missúrus es:
emítte Agnum dominatórem térræ,
de pétra deséрти ad móntem fíliæ Síon:
ut áuferat ípse júgum captivitátis
nóstræ.
– *Refrein*

Consolámini, consolámini, pópule
éus:
cito véniet sálus túa:
quare mæróre consúmeris,
quia innovávit te dólór ?
Salvábo te, nóli timére,
égo enim sum Dóminus Déus túus,
Sánctus Israë́l, Redémpctor túus.
– *Refrein*

Refrein: Dauw, hemel, uit uw hoogten
neer en regen de Gerechte.

Wees niet te zeer vertoornd, Heer
God; denk niet langer aan onze
zonden. Uw heilige stad is een
woestenberg geworden; Sion is tot
woestijn geworden. Jerusalem is
verdord, het huis van Uw heiliging en
Uw heerlijkheid, waar onze vaders U
geprezen hebben. – *Refrein*

We hebben gezondigd en zijn onrein
geworden
en zijn ter aarde gevallen als een blad,
en onze zonden hebben ons als de
wind weggeblazen. U hebt Uw
aangezicht verborgen voor ons en ons
verpletterd door de zwaarte van onze
schuld. – *Refrein*

Aanschouw, Heer, de droefheid van
Uw volk, en zend ons degene, die U
zenden wil. Zend het Lam, de heerser
van de Aarde, van de rotsen der
woestijn tot de berg van de dochter
van Sion, opdat hij het juk van onze
knechting wegneemt. – *Refrein*

Ge zult getroost worden, getroost
worden, Mijn volk! Spoedig zal uw heil
komen. Waarom verliest u zich in
verdriet, terwijl dit juist uw smart
verdiept heeft?
Vrees niet, Ik zal u redden.
Want ik ben de Heer, uw God,
de Heilige van Israël, uw Verlosser.
– *Refrein*